

عنوان مقاله:

ارزیابی مولفه های اصلی و الگوهای فضایی پایداری اجتماعی شهری در استان چهارمحال و بختیاری

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی منطقه ای، دوره 13، شماره 51 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مجتبی اسماعیلی وردنجانی - PhD student in Geography and Urban Planning, Department of Geography, Payame Noor University, Tehran, Iran

نقیسه مرصوصی - Associate Professor of Geography & Urban Planning, Payame Noor University, Tehran, Iran

رضا مختاری ملک آبادی - Associate Professor of Geography and Urban Planning, Department of Geography, Payame Noor University, Tehran, Iran

اسماعیل علی اکبری - Professor of Geography and Urban Planning, Department of Geography, Payame Noor University, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

امروزه چالش های اجتماعی از مهمترین موانع دستیابی به پایداری در شهرهای کشورهای در حال توسعه محسوب می گردند. از این روی شناخت و تحلیل جغرافیایی عوامل اثرگذار بر پایداری اجتماعی شهرها از جمله اهداف و اولویت های مهم برنامه ریزی های شهری و منطقه ای محسوب می گردد. این پژوهش با روش کمی و پیمایشی و با استفاده از داده های ثانویه انجام شده است. در این پژوهش با بهره گیری از روش های شاخص روابی محتوایی و شاخص نسبت روابی محتوایی تعداد ۱۹ شاخص عینی پایداری اجتماعی، گزینش و با استفاده از روش های تحلیل مولفه های اصلی، شاخص خودهمبستگی فضایی موران و روش درونیابی وزن دهی معکوس فاصله، پایداری اجتماعی شهرهای استان چهارمحال و بختیاری اندازه گیری و تحلیل گردید. یافته های پژوهش در بخش تحلیل مولفه های اصلی نشان می دهد ۴ مولفه اصلی (ایمنی و امنیت، بهداشت و سلامت، پویایی جمعیت و سواد و آموزش) با مجموع واریانس ۱۲۵/۶۵ درصد تبیین کننده همبستگی بین متغیرهای پژوهش برای سنجش و ارزیابی پایداری اجتماعی شهری در استان می باشد. همچنین نتایج شاخص خودهمبستگی فضایی موران با مقدار ۰۰۶/۰ - بیانگر الگوی فضایی تصادفی پایداری اجتماعی شهری در سطح استان و معنی داری روابط فضایی ۵ شهر در مولفه ایمنی و امنیت، ۲ شهر در مولفه بهداشت و سلامت، ۵ شهر در پویایی جمعیت، ۱ شهر در مولفه سواد و آموزش و ۴ شهر در شاخص ترکیبی پایداری اجتماعی می باشد. نتایج درونیابی فضایی پایداری اجتماعی شهرهای استان ضمن نشان دادن وضعیت نامناسب مولفه های اصلی اثرگذار بر پایداری اجتماعی شهری حاکی از توزیع فضایی متعادلتر مولفه های پویایی جمعیت و سواد و آموزش در سطح استان نسبت به سایر مولفه ها و شاخص ترکیبی پایداری اجتماعی شهری می باشد.

کلمات کلیدی:

Urban Social Sustainability, Principal components analysis, Spatial analysis, Cities of Chaharmahal and Bakhtiari Province

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1904274>

